

ΟΥΤΕ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΟΥΤΕ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΟΡΑΤΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ



Τρεις από τις χιλιάδες δολοφονίες του ελληνικού κράτους

Την Τρίτη 10/2 ο Sayed Mahdi έχοντας έναν συνδυασμό χρόνιων παθήσεων πεθαίνει στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αμυδαλέζα χωρίς να του προσφερθεί ποτέ ιατρική βοήθεια.

Την Τετάρτη 11/2 στην Θεσσαλονίκη αυτοκτονεί ο Fata Abdul στο κρατητήριο της Διεύθυνσης Αλλοδαπών.

Την Πέμπτη 12/2 στην Αμυδαλέζα βάζει τέλος στην ζωή του ο Μοχάμεντ Ναντίμ.

Οι αιχμάλωτοι μετανάστες στην Αμυδαλέζα ως ένδειξη διαμαρτυρίας και μη ανοχής των συνθηκών διαβίωσης τους, εξεγείρονται.

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ως αυτό που είναι: Ταξικός Πόλεμος

Οι μετανάστες δεν φεύγουν από τις χώρες τους για να κάνουν διακοπές. Οι πόλεμοι και η φτώχεια τους αναγκάζει. Και η αριστερά και η δεξιά του κράτους το γνωρίζουν αυτό και σε ένα συμφωνούν: πώς οι μετανάστες είναι πρόβλημα.

Όμως παρά τις ανθρωπιστικές κορώνες του υπουργού δημόσιας τάξης (sic), το ζήτημα παραμένει και είναι κεντρικό για την εξουσία: Η διαχείριση των μεταναστών και των προσφύγων που ξεκινά από το φράχτη, τα βουλιαγμένα καράβια στο αιγαίο και συνεχίζεται με τις σκούπες της αστυνομίας, τα μαχαίρια των παρακρατικών, τα κρατητήρια και στην συνέχεια με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και τι είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης; Είναι χώροι που κρατούνται μετανάστες χωρίς χαρτιά, για 18 μήνες ή και παραπάνω και φυλάσσονται από την αστυνομία. Το έγκλημα που διαπράττουν, δηλαδή, είναι ότι δεν έχουν χαρτιά.

Και είναι αλήθεια πως αυτή η συνθήκη της "παραιομίας" των μεταναστών τους συμφέρει όλους. Τα αφεντικά τους κάνουν ότι θέλουν αφού ζουν επι καθεστώς φόβου. Οι ανθρωπιστικές μ.κ.ο αρπάζουν λεφτά από το κράτος και επιδοτήσεις και με το άνοιγμα των στρατοπέδων συγκέντρωσης ανοίγουν και οι δουλειές για εταιρίες σεκιούριτι, catering, και λοιπούς προμηθευτές.

Επίσης είναι αλήθεια πως η Ελλάδα το κρατάει ανοιχτό αυτό το θέμα ως ένα από τα διαπραγματευτικά χαρτιά της ως προς τους ευρωπαϊούς εταίρους. Ως πύλη εισόδου της Ευρώπης η Ελλάδα εκτός από τουρισμό και ζεστή ελληνική φιλοξενία πουλάει και γεωπολιτική. Είτε στο εξωτερικό, είτε στο εσωτερικό της ανάλογα με την περίπτωση.

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών λοιπόν είναι κομμάτι του νέου ολοκληρωτισμού. Της υποτίμησης της ζωής αυτών που περισσεύουν μέχρι και το σημείο της εξόντωσης. Είναι μια στιγμή του ταξικού πολέμου που μαινεται παγκόσμια.

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ...



Μέσα σε 14 χρόνια, 22.000 μετανάστες έχουν χάσει τη ζωή τους στη Μεσόγειο, στην προσπάθειά τους να φτάσουν στην Ευρώπη και αυτοί είναι μόνο οι επίσημα καταγεγραμμένοι θάνατοι.

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ



Από το 2007 μέχρι και το 2011 το ελληνικό κράτος έλαβε από την ευρωπαϊκή ένωση το ποσό των 170 εκατομμυρίων ευρώ στα πλαίσια του προγράμματος: "Αλληλεγγύη και Διαχείριση των Μεταναστευτικών Ροών" για να πέσει ζεστό χρήμα στις τοπικές κοινωνίες όπου ανοίγουν σταρτόπεδα συγκέντρωσης, ε και γιατί να μην φτιαχτεί και καμια φιλανθρωπική μκο. Χαμένα να πάνε τόσα λεφτά; Στην εποχή του άγριου καπιταλισμού ακόμα και η εξόντωση και η φιλανθρωπία πέρα του ότι πάνε χερι-χέρι πρέπει να έχουν και τα ανάλογα προσωπικά οφέλη για τον καθένα.

Η ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ ΔΥΣΗ

Εδώ στην πολιτισμένη δύση λένε: "κανένα έγκλημα, καμιά ποινή χωρίς να προβλέπεται από το νόμο" και δεν υπάρχει κανένα έγκλημα στην περίπτωση των αιχμαλώτων μεταναστών για αυτό και δεν υπάρχει κάποιος νόμος σχετικός.

Το κράτος που έχει συνέχεια και η νέα αριστεροακροδεξιά κυβέρνηση

Σε μια χώρα που έχει "πρώτη φορά αριστερά" και το διαφημίζει αυτό ως το ξεσηκωμό "του φτωχού λαού" και με μια αριστερά που έχει κάνει σημαία της την "αλληλεγγύη" και "την Ευρώπη των λαών" αυτά τα πράγματα δεν θα έπρεπε να συμβαίνουν.

Η αριστεροακροδεξιά κυβέρνηση θα μπορούσε να ήταν απλά η πεμππουσία του σουρεαλισμού σε κάποιες περασμένες εποχές, όμως εμείς αδυνατούμε να γελάσουμε.

Ο κυνισμός της εξουσίας είναι πλέον εμφανής. Αριστερή κυβέρνηση με ακροδεξιούς υπουργούς. Αυτό το συνονθύλευμα αριστερού ανθρωπισμού, λάιτ εθνικισμού, εμπορίου ελπίδας και δεξιάς αγανάκτησης δεν είναι τίποτε άλλο από την συνάντηση αλλά και την πραγμάτωση εννοιών που συνυπήρχαν στην πλατεία συντάγματος των "αγανακτισμένων" το 2011. Η πραγμάτωση της εθνικής ενότητας που μας λέει πως μπορούμε να συνυπάρξουμε ειρηνικά εμείς με τα αφεντικά μας και πως για όλα φταίει οι ξένοι και η κακή τρόικα.

Όμως από την πρώτη στιγμή οι νέοι κυβερνόντες το είπαν κατηγορηματικά "Το κράτος θα έχει συνέχεια" και όντως ισχύει. Οι δολοφονίες των αιχμαλώτων μεταναστών εργατών συνεχίζονται. Το ελληνικό κράτος χέρι, χέρι με τα αφεντικά συνεχίζει να υποτιμά τις ζωές τους, τις ζωές μας

Μια στιγμή της ανατίμηση μας: Το γκρέμισμα των στρατοπέδων συγκέντρωσης

Άρα το ζήτημα εδώ για μας δεν είναι πώς θα διαχειριστεί το κράτος τους μετανάστες αλλά να πάψει το καθεστώς ολοκληρωτικής απαγόρευσης και ολοκληρωτικού ελέγχου τους. Είναι επιτακτικό να αντιληφθούμε πως σαν τάξη μας υποτιμάνε και σαν τάξη μόνο θα ανατιμηθούμε. Η αλληλεγγύη μας στους μετανάστες και πρόσφυγες πολέμου είναι αμέριστη και αδιαπραγμάτευτη και έτσι θα παραμείνει.

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Η ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ...



«Αν οι Ευρωπαίοι δεν καταλαβαίνουν τι τους λέμε, τότε να σπάσουμε τη συνθήκη Σένγκεν και να δώσουμε χαρτιά σε 300.000 μετανάστες που θα διαχυθούν στην Ευρώπη»

Ο φιλόanthropos υπουργός δημοσίας τάξης Γιάννης Πανούσης απειλεί τους ευρωπαίους λες και απειλή με χημικό πόλεμο

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ... (παλιό ναζιστικό σύνθημα)



«Θα τους βρούμε δικαίωμα εργασίας, με 6 μηνια αναβολή (απέλασης). Η ελληνική γη χρειάζεται χέρια. Γιατί να έχουμε Μανωλάδες;» διερωτήθηκε ο αναπληρωτής υπουργός Προστασίας, προσθέτοντας πως «δεν μπορούμε πια να τους έχουμε στα Κέντρα Κράτησης. Ήδη, η Ευρώπη μάς κατηγορεί για τον τρόπο που χειριζόμαστε τα θέματα αυτά».

Επίσης πάλι ο υπουργός, αναρωτιέται γιατί να έχουμε Μανωλάδες και κέντρα κράτησης και γινόμαστε διεθνώς ρεζίλι, ας τους βάλουμε να δουλεύουν τσάμπα. Αυτό θα πει ανθρωπισμός.